ואע"ג דאזיל אשתו וגיסו למדינת הים. לין לפרש דמשמע ליה מתני' בחזיל אשתו וגיסו משום דחמות אשתו פנויה לן היה ל"ל דמותרת לחזור לו דהא מינסיב חמותה לוקמת מק"ו דל"מ כדקאמר לקמן אלא משמע ליה דאיירי בגשואה מדקאמר עלה רבי יוסי כל שפוסל ע"י אחרים ואע"ג דאזיל אשתו וגיסו למדינת הים דאהני הני נשואים דקמיתסרא אשת גיסו אגיסו אפ"ה אשת גיסו אסירא אשתו שריא ולא אמרינן כמותך שנאסרה אשת גיסו אגיסו תיאסר אשתו עליו לימא מתניתין דלא כר"ע דאי ר"ע היא להא גרושתו דתניא כל עריות שבתורה אין צריכות הימנו גט חוץ מאשת איש שנשאת על פי ב"ד ור"ע מוסיף אף אשת אח ואחות אשה וכיון דאמר ר"ע בעיא גט ממילא איתסרא עליה דהויא לה אחות גרושתו ולאו איתמר עלה א"ר גידל א"ר חייא בר יוסף אמר רב האי אשת אח היכי דמי כגון שקדש אחיו את האשה והלך למדינת הים ושמע שמת אחיו ועמד ונשא את אשתו דאמרי אינשי הך קמא תנאה הוה ליה בקידושין והאי שפיר נסיב והאי אחות אשה נמי היכי דמי כגון שקידש את אשה והלכה למדינת הים ושמע שמתה עמד ונשא את אחותה דאמרי אינשי הך קמייתא תנאי הוה ליה בקדושיה והא שפיר נסיב אלא נשואין מי איכא למימר תנאה הוה ליה בנשואין אמר ליה רב אשי לרב כהנא אי ר' עקיבא ליתני נמי חמותו דהא שמעינן ליה לר"ע דאמר חמותו לאחר מיתה לאו בשרפה דבמזיד אסירא מדאוריי' בשוגג גזרו בה רבנן אחות

מתני' בחזיל אשתו וגיסו משום דחמות אשתו פנויה לן היה ל"ל דמותרת לחזור לו דהא מינסיב חמותה לוקמת מק"ו דל"מ כדקאמר לקמן אלא משמע ליה דאיירי בגשואה מדקאמר עלה רבי יוסי כל שפוסל ע"י אחרים כו' משמע דמ"ק איירי בפוסל על ידי אחרים ומיירי בחמתו לו שני עדים שמתה אשתו ועד אחד על גיסו אבל בעד אחד על מיתת אשתו אין יכול ליבם אחותה מ"ט דאיכא תרי על גיסו נמי וכמ"ד לעיל (דף נח.) דרבנן פליגי תרבי שמעון דניחא להו בראשון וקיימ לפילו בב' עדים ולקמן נמי בשמעתין דפריך ותסתר בסיפא לחמותה מידי דהוה אחמה שהלך בעלה למדינת הים עם כלתך פריך תלינא דמתו תקיים בב' עדים ואשתו לן לא קיימת לן אי מיתוקמא אלא בב' עדים **אשת גיסו אסורה.** דקסלקא כגון שקדש ולא נשא אבל נשא לא משכחת לה דאי נשא ומת אחיו הרי נתייבמה ואי לא נשא ומת אחיו הרי נתייבמה ואי לא נתייבמה הרי נתקיימה ואי נתקיימה הרי נשא ואי נשא הרי נתייבמה ואי